

ZGROMADZENIE MISJONARZY OBLATÓW MARYI NIEPOKALANEJ

Prokura Misyjna

www.misjeoblaci.pl | www.misyjne.pl | www.oblaci.pl

BIULETYN

Poznań | październik 2026

SŁOWO NA POCZĄTEK

MAREK JAZGIER OMI

Dyrektor Prokury Misyjnej
Misjonarzy Oblatów

DRODZY PRZYJACIELE MISJI! DRODZY PRZYJACIELE UBOGICH!

Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Uczcie je zachowywać wszystko, co wam przykazałem. A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata” (Mt 28,19-20). Są to ostatnie słowa Pana Jezusa przed Jego wstąpieniem do nieba zapisane przez św. Mateusza. Jednocześnie „ostatnie” i „pierwsze”. „Pierwsze”, bo rozpoczynające życie Kościoła założonego przez Chrystusa. Jako Wspólnota wierzących otrzymaliśmy jedno, najważniejsze zadanie: aby życiem i słowem przekazywać to, co robił i czego nauczał Pan Jezus.

Osiemnastego października przeżywamy Światowy Dzień Misyjny, popu-

larnie zwany Niedzielą Misyjną. 100 lat temu Ojciec Święty Pius XI zaprosił wszystkich wierzących, aby każdego roku, w przedostatnią niedzielę października, przypominali o miłości Pana Boga, który nieustannie szuka każdego człowieka. Niektórzy z nas lubią szczególne daty i rocznice, takie jak imieniny czy urodziny, bo są one okazją, aby dostrzec dobro, którego nie zauważymy w pośpiechu i troskach codziennego życia. Inni obawiają się, że jak w przypadku słynnego Dnia Kobiet, w jeden dzień próbuje się „załatwić” krótkim świętowaniem to, co każdego dnia powinno być postawą szacunku i wdzięczności. Zapewne, jak to bywa z naszymi ludzkimi argumentami, prawda leży po obu stronach. Dobrze, że mamy taką niedzielę w roku, gdy do każdego, kto słyszy głos Pana Jezusa w Jego Kościele, dociera z nową mocą to niesamowite zadanie: „Idźcie na cały świat i głoście Ewangelię”. Dobrze, że możemy usłyszeć, że każda i każdy z nas mogą i powinni być misjonarzami. Z drugiej strony, dobrze wiemy, że Niedziela Misyjna to tylko głosniejsze przypomnienie, że misja Pana Jezusa trwa nieustannie, każdego dnia, od ponad dwóch tysięcy lat.

Drodzy Przyjaciele Misji, to Wy jesteście żywym przypomnieniem, że Pan Jezus pozostał na różne sposoby pośród nas, aby dalej prowadzić swoją misję zbawiania człowieka. Dziękujemy z serca za wasze „trwanie”. Dzięki Wam duchowa i materialna pomoc dla ubogich i misjonarzy dociera nie tylko w jedną niedzielę w roku, ale codziennie. Z serca Wam dziękujemy za każde dobro. Tradycyjnie już dziękujemy także parafiom, które nas ostatnio gościły: Chrystusa Króla w Rawiczu, św. Jana Kantego w Poznaniu, św. Jacka w Katowicach, Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Łebie, św. Wojciecha w Wiązownej i Matki Bożej Królowej Polski w Zahutyniu.

Woblackiej Parafii w Poznaniu gościliśmy misjonarza z Rosji, diakona Tomasza Stopkę OMI, którego poruszające wspomnienia zamieszczamy poniżej. Wraz z Ojcem świętym Leonem XIV polecamy w tym miesiącu Waszej modlitwie wszystkie osoby, które doświadczają bezbronności i cierpienia z powodu zaburzeń psychicznych. Jesteśmy Wam ogromnie wdzięczni za wasze modlitwy, ofiary i cierpienia ofiarowane za misjonarzy. Niech Dobry Bóg Wam błogosławi! •

Bracie, tylko po polsku!

Piszę tę wspomnienia 9 września, kiedy przeżywam też rocznicę mojego wyjazdu do Ukrainy. 30 lat temu. Po 16 latach pobytu w Ukrainie przyszedł czas na Rosję. Wyjechaliśmy na Kaukaz, do Piatigorska. Te lata były najpiękniejszymi w moim życiu. Były łzy, ból, strach, choroby, ale najwięcej było radości. Bóg zawsze był obecny i nigdy mnie nie zawiódł.

UKRAINA I ROSJA

Ukraina. Był to niesamowity czas łaski danej mi na początku mojej drogi

Po święceniach diakonatu z biskupem Jackiem Pylem OMI

życia zakonnego, bo wyjechałem jeszcze na ślubach czasowych. Była to bardzo dobra szkoła życia duchowego, modlitwy i zaufania Jezusowi. Moją posługą w tym czasie to oczywiście katechizacja dzieci i młodzieży, to ministranci, dom dziecka, a także trzy więzienia. Było to przejmujące, kiedy razem z więźniami wstawaliśmy do modlitwy, odmawiając Koronkę do Bożego Miłosierdzia.

Po Ukrainie przyszedł czas na wspomnianą Rosję. Przed Wigilią przybyliśmy do Piatigorska. Objęliśmy dwie parafie – Piatigorsk i Nowopawłowsk, oddalone od siebie 70 km. Rozpoczęliśmy posługę na Kaukazie we dwóch – ja i o. Paweł Kubiak, z czasem dołączył do nas o. Wiesław Kubalski. Oczywiście zajmowałem się katechizacją dzieci i młodzieży, pracą w parafii. Tereny te zamieszkiwane są w większości przez muzułmanów. Zdarzały się różne incydenty, wybuchy samochodów, strzelaniny.

TRUDY WOJNY

Następnym etapem był Krym, ostatnie 4 lata, od rozpoczęcia wojny. Po zakończeniu nauki w Wyższym Seminarium Duchownym w Sankt Petersburgu zostałem wyświęcony na diakona stałego przez bp. Jacka Pyła OMI, oczywiście na Krymie. Życie w tym regionie jest teraz dość uciążliwe i niebezpieczne. Naloty, brak paliwa, sam osobiście przeżyłem kilka razy takie momenty, że praktycznie zegnałem się z życiem. Był taki dzień, kiedy prowadziłem rekolekcje wielkopostne w Feodosji. Z soboty na niedzielę o pierwszej w nocy rozpoczęło się bombardowanie rafinerii, która znajdowała się niedaleko kościoła. Latały drony, bezzałogowce i rakiety. Wszystko przelatowało nad naszą kaplicą, więc wokół nas

Brat Tomasz jako Święty Mikołaj w Eupatorii na Krymie

wybuchaly pożary. To trwało do drugiej w nocy. Tej nocy zegnałem się z życiem i trwałem na modlitwie. Czekaliśmy z miejscowym proboszczem na zakończenie tego, co się działo. Bóg w swoim miłosierdziu dał nam jeszcze czas tu na ziemi, byśmy przy Nim trwali. W niedzielę niestety na msze dotarło wówczas niewielu parafian.

KOCHANA PANI WERONIKA

Na Krymie mieliśmy do obsługi czterech wiosek, w których do odprawienia była msza św. Gdy do nich jechaliśmy, to kierowca patrzył oczywiście na drogę, pasażer zaś na niebo – by sprawdzić, czy przypadkiem nic na nas nie leci. Staraliśmy się w miarę możliwości odwiedzać te wioski chociażby dwa razy w miesiącu. Robiliśmy tak z 200 km. W jednej z wiosek żyje pani Weronika, do której zajeżdżaliśmy po drodze z Najświętszym Sakramentem i spowiedzią. Zawsze czekała na nas przy furtce. Choć była sobota, to pani Weronika zawsze była odświętnie ubrana. Oczekiwała na Pana

Jezusa. Do dziś pamiętam moje pierwsze spotkanie z nią. Zapytałem, czy będziemy się modlić po ukraińsku, czy po rosyjsku. Ona spojrzała na mnie z taką miłością i powiedziała: „Bracie, tylko po polsku!”. Kochana pani Weronika, nigdy nie była w Polsce, ale pięknie mówi po polsku, a ma już ponad 80 lat.

Kończąc, bardzo pragnę podziękować Prokurze Misyjnej za zaangażowanie w pomoc misjonarzom. Nie byłoby Prokury bez Przyjaciół Misji. Bardzo dziękuję za Wasze ofiary, które tak pomagają misjonarzom trwać w różnych zakątkach ziemi i głosić Ewangelię. Szczególnie pragnę podziękować Wam za pomoc duchową, za Wasze cierpienia ofiarowane za misję i za Wasze nieustanne modlitwy zanoszone do Boga w intencji misji i misjonarzy. Ja ze swej strony polecam naszemu kochającemu Bogu Ojcu Was wszystkich. Niech Bóg Was strzeże i błogosławi, a Maryja Niepokalana okrywa płaszczem swej Matczynej opieki.

Br. dk. Tomasz Stopka OMI

ZBUDUJMY NOWY KOŚCIÓŁ NA MADAGASKARZE

Wspomóż odbudowę kościoła zniszczonego przez cyklon

Zeskanuj kod i zobacz więcej!
Zapraszamy też na misyjne.pl.

**Składamy serdeczne
BÓG ZAPŁAĆ
za złożoną ofiarę**

OFIAROWANA KWOTA

Prokura Misyjna

Misjonarze Oblaci Maryi Niepokalanej
ul. Ostatnia 14a, 60-102 Poznań

telefon 61 830 76 31

e-mail: dyrektor@prokuramisyjna.pl
sekretariat@prokuramisyjna.pl

Nr konta PKO BP S.A.

I Oddział w Poznaniu
nr 18 1020 4027 0000 1202 0031 7198

Zamów intencje na: www.intencjemszalne.pl

Odwiedź nasze strony: www.misyjne.pl; www.misjeoblaci.pl; www.oblaci.pl

Szanowni Państwo, jeśli otrzymali Państwo tę korespondencję przez pomyłkę bądź nie chcecie jej otrzymywać, informujemy, że zgodnie z Dekretem ogólnym w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych w Kościele katolickim z dnia 13 marca 2018 r., mają Państwo prawo do dostępu do treści swoich danych i ich sprostowania, usunięcia ich i zapomnienia, ograniczenia przetwarzania oraz prawo do przenoszenia danych. W tym celu prosimy o kontakt pod adresem: iodo@prokuramisyjna.pl. Jednocześnie informujemy, że niniejszy Biuletyn jest formą potwierdzenia otrzymanej darowizny.